АСПЕКТИ МІКРОБІОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

Маніна Л.І,
к.т.н., доцент кафедри технологічного обладнання і торгівлі
Єльніков А.С.
Старший інженерї ГНДЛХВ
Ярмонік А.С.
Студентка групи ДІД-11
ВНЗ Укоопспілки Полтавський університет економіки і торгівлі
м. Полтава

З набуттям незалежності в Україні почала формуватися нова система освіти з врахуванням вітчизняних досягнень і відповідно до світових стандартів. Метою науки та освіти стає не тільки наукова істина, але й її співвіднесеність із моральністю і безпекою людини.

Сучасна цивілізація продовжує створювати умови, які таять у собі постійно зростаючу загрозу безпеці всього живого. Особливо вразливою виявляється сама людина – творець цієї цивілізації. Відомо, безпека – це умова, завдяки якій стає можливим усе інше. У Всесвітній доповіді ЮНЕСКО «До суспільства знань» (2005 р.) зазначається: *«Сьогодні загально визнано, що знання перетворилося в предмет колосальних економічних, політичних і культурних інтересів настільки, що може слугувати для визначення якісного стану суспільства, контури якого лише починають перед нами вимальовуватися*». Разом з тим, дослідження, що починаючи від 1990 року виконуються під егідою Програми розвитку Організації Об'єднаних Націй, засвідчують: «*людський розвиток супроводжується так званими «побічними ризиками», зокрема мікробіологічними. Безпека людини потребує захисту відів цих загроз і надання людині можливості з ними впоратися, при можливості – і подолати їх.*» Різноманітність тільки мікробіологічної небезпеки людини підтверджено статистичними даними МОЗ, які свідчать що 90% населення Земної кулі потерпають від діяльності патогенних мікроорганізмів. Населення Україна не є винятком. Патогенність мікроорганізмів – це здатність

мікроорганізму проникати, розмножуватися і викликати в організмі людини відхилення в стані здоров'я. Практично всі тяжкі захворювання пов'язані з тривалим перебуванням в організмі людини тих чи інших видів патогенних мікроорганізмів. В процесі хвороби організм людини або перемагає збудника, або стає його жертвою і гине. Офіційна медицина не відкидає вплив на людину патогенних мікроорганізмів, але практично за відповідними схемами лікує тільки наслідки їх діяльності. Людина є розумна істота і силою свого розуму здійснює такий стан свого організму, щоб його кров і плоть служила тільки йому – хазяїну організму – екологічно чистій системі. Якщо в організмі людини посиляються патогенні мікроорганізми, вони використовують харчові ресурси особи, кров, змінюють газообмінну функцію органів, випромінюють зі своїх тіл негативну інформацію та енергію, а також виділяють продукти своєї життєдіяльності.

Вирішальним чинником у боротьбі з інфекціями є специфічні речовини, які виробляються в організмі протягом інфекційного процесу, відповідного ефективного харчування, психологічного самопрограмування на відновлення здоров'я. До специфічних захисних бар'єрів належить імунітет. Наявність імунітету зумовлена дією особливих білків сироватки крові – антитіл.

Великий вплив на сприйнятливість до інфекції має антисанітарія в побуті, неякісне харчування, невідповідні до безпеки умови праці, виснажлива праця, фізичні та психологічні травми - все це знижує протистояння організму до інфекції.

Існують такі види імунітету: природжений та надбаний, активний та пасивний, природний та штучний. Нині успішно розробляються технології виготовлення молекулярних вакцин, які зменшують побічні ускладнення щеплень, виключають приживлення збудників і формування здорового бактеріоносія, що, в свою чергу, сприяє припиненню циркуляції збудника серед населення. Імунопрофілактика – найбільш ефективний захист від фізичного та енергетичного зараження людини патогенними мікроорганізмами.

Загальні принципи профілактики інфекції серед населення України включають профілактичні та протиепідемічні заходи. Ці заходи виключають кожну із ланок епідемічного процесу : джерело збудника, самого збудника, механізм його передачі, створення у населення несприятливість до збудника хвороби. В зарубіжних країнах використовують найбільш універсальний засіб виявлення носіїв патогенних мікроорганізмів – профілактичні бактеріологічні обстеження всього контингенту населення. Розрив механізму передачі патогенних мікроорганізмів в цих країнах здійснюється за рахунок захисту природного середовища, оптимальне за всіма показниками водопостачання, якісне водоочищення (каналізація), санітарно-гігієнічний благоустрій закладів готельно-ресторанного господарства, забезпечення населення якісними продуктами харчування, а також санітарно-гігієнічна культура населення і професійний рівень фахівців харчування.

Література

1.Барабай В.та інш. Спосіб життя і харчування здорової людини. Посібник.- К.:2003. – 126с.

2. Малигіна В.Д.та інш. Мікробіологія та фізіологія харчування .Навчальний посібник.- К.; Кондор, 2009.-242с.